

בש"פ 6449/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6449/16

כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

לפני:
העוררת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשת רשות על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב
מיום 19.8.2016 בעמ"ת 40784-08-16

עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

בשם העוררת:

אשרף אבו ראזק

בשם המשיב:

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה למתן רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (עמ"ת 40784-08-16, כב' השופטת ד"ר מ' אגמון-גונן), לפיה אושרה החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (במ"ת 30628-07-16, כב' השופטת א' מור-אל) לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית אביו בלוויית ערבויות נוספות.

עיינתי בבקשה, ומצטיירת התמונה הבאה: המשיב מואשם בשני אישומים של עבירת כניסה לישראל שלא כחוק. לטענת המדינה, ערכאות קמא מפרשות ומיישמות בהרחבת-יתר את הנפסק בבש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל (4.11.2013). באותו עניין, כב' השופטת ע' ארבל העניקה רשות ערר בסוגיה של שחרור שב"חים. על פי הנפסק, ניתן להורות על חלופת מעצר בעבירות מעין אלה בשטח ישראל, אך זאת ייעשה במקרים נדירים ויוצאי דופן. מכאן בקשת המדינה להעמיד הלכה על מכונה ולהתערב במקרה זה, תוך הדגשה כי שחרור שב"ח לחלופת מעצר בשטח ישראל

ייעשה בצמצום.

2. אינני סבור כי מקרה זה מתאים למתן רשות ערר. ייתכן מאוד כי הסוגיה אכן סוגיה היא, ויש להידרש אליה. ברם, זאת במקרה המתאים. עיון בחומר מבסס את המסקנה כי אין זה המקרה המתאים. ההחלטות קמא התייחסו לנסיבות המיוחדות של המקרה. בית המשפט המחוזי אף הדגיש כי כב' השופטת בבית משפט השלום, שדנה בעניין בגלגול הראשון, בחנה את טענות המשיב לגופן והגיעה למסקנה – על סמך מסמכים שהוגשו, גם מטעם גורמי הביטחון – כי הן מבוססות. גם אם יכולה להיות מחלוקת האם מקרה זה נופל בגדר אותם חריגים שסוללים את הדרך לחלופת מעצר בשטח ישראל, לא זוהי העילה לקבלת הבקשה למתן רשות ערר. המדינה טענה כי בפנינו מקרה המדגים יישום שגוי של ההחלטה בעניין קונדוס. אך בהקשר זה יודגש, כי ודאי הקביעה כי מקרה זה בא בגדר החריגים – עניינית היא. וזאת מבלי להביע עמדה מעבר לכך.

3. הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

הדיון שקבוע להיום מבוטל.

התוצאה היא כפי שקבע בית המשפט המחוזי – המשיב ישוחרר בתנאים שקבע בית משפט השלום.

ניתנה היום, י"ז באב התשע"ו (21.8.2016).

ש ו פ ט